

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/198/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218200317
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2218200317.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: JK Gabčíkovo, s. r. o., IČO: 35 844 761, so sídlom Gabčíkovo, Patašská 586, zastúpeného splnomocnencom: Mgr. Eva Gulyášová - Advokátska kancelária, s. r. o., IČO: 47 251 166, so sídlom Dunajská Streda, Alžbetínske nám. 328, proti žalovanému: H. G., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XX, zastúpeného splnomocnencom: Advokátska kancelária Mgr. Lukáš Szabó, s. r. o., IČO: 50 743 601, so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 48, o vypratanie nehnuteľností, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 12C/2/2018-196 zo dňa 11.3.2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v poradí prvým výrokom uložil žalovanému povinnosť vypratať, zdržať sa vstupu a vykonávania poľnohospodárskej činnosti na pozemkoch vedených na LV č. XXXX pre kat. úz. H. ako parcely registra „C“ č. 1880/1 trvalé trávne porasty vo výmere 28472 m² a č. 1883/1 orná pôda vo výmere 175650 m² a odovzdať ich žalobcovi v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku, v poradí druhým výrokom priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 15 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení k 31.3.1998, § 42i zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení od 1.1.2008, § 12a ods. 1 zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov, s poukazom aj na procesné ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, kat. územie H., ktoré nadobudol kúpou v roku 2004. Výzvou zo dňa 29.4.2014 vyzval žalovaného na vydanie sporných pozemkov do 30.9.2014 s poukazom na to, že neuzatvoril nájomnú, ani inú obdobnú zmluvu, pozemky užíva neoprávnene. Výzvu žalobca opakovane listom zo dňa 24.7.2017, na ktorú žalovaný reagoval tým, že na predmetných pozemkoch hospodári od roku 1996 na základe rozhodnutia, ktoré platí do schválenia projektu pozemkových úprav, teda nie sú dôvody na vydanie pozemkov, odmieta uzatvoriť zmluvu o podnájme. Rozhodnutím Okresného

úradu v Dunajskej Strede, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. 96/60729-002/7 zo dňa 17.12.1996 bolo s poukazom na § 15 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. schválené „urýchlené usporiadanie vlastníckych a užívateľských pomerov k pozemkom nachádzajúcich sa v hospodárskom obvode poľnohospodárskeho podniku ŠM š. p. Gabčíkovo v kat. území I., H., C. podľa priloženého zjednodušeného rozdeľovacieho plánu“. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplývajú žalovanému ako užívateľovi pozemky č. 1878/2 vo výmere 3,6021 ha a č. 1883/1 vo výmere 10,7925 ha v kat. území H.. Listom zo dňa 23.9.2015 Okresný úrad Dunajská Streda, pozemkový a lesný odbor (na žiadosť žalobcu o poskytnutie stanoviska) uviedol, že rozhodnutím boli vymerané náhradné pozemky vtedajším užívateľom - Štátny majetok Gabčíkovo, š. p. (právnym predchodcom spoločnosti Kohucsi, spol. s r. o.), ktorý bol vymazaný z obchodného registra dňa 8.7.1996, na majetok Kohucsi, s. r. o. bol vyhlásený konkurz dňa 28.9.1998. S poukazom na § 42i zákona č. 330/1991 Zb. všetky rozhodnutia vydané týmto podnikom zanikli, ich účinnosť skončila dňom vyhlásenia konkurzu. Dňa 26.2.2018 podal žalovaný návrh Okresnému úradu Dunajská Streda, pozemkový a lesný odbor na začatie konania (postupom podľa § 12b zákona č. 504/2003 Z. z.) o vydanie rozhodnutia o vzniku podnájomného vzťahu k doterajšiemu náhradnému pozemku v prospech vlastníka vo vzťahu k pozemkom a výmerám označeným v rozhodnutí. Listom zo dňa 4.2.2019 (na výzvu okresného súdu) Okresný úrad Dunajská Streda, pozemkový a lesný odbor oznámil svoje stanovisko, podľa ktorého má za to, že rozhodnutie zaniklo s poukazom na § 42i zákona č. 330/1991 Zb. Podľa výpisov z obchodného registra bol štátny podnik Štátny majetok Gabčíkovo zrušený dňom 8.7.1996 bez likvidácie, pričom dňom 1.7.1996 všetok majetok, práva a záväzky prešli na Fond národného majetku SR, tým istým dňom ich Fond národného majetku SR previedol na Slovenský pozemkový fond a tým istým dňom ich Slovenský pozemkový fond previedol zmluvou o predaji majetku štátu na Kohucsi, spol. s r. o. (od 29.9.1997 pod obchodným menom Gazda Gabčíkovo, s. r. o.). Dňa 28.9.1998 bol na majetok Gazda Gabčíkovo, s. r. o. uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 8K/160/1998-15 vyhlásený konkurz.

4. Súd prvej inštancie právne uzavrel, že žaloba bola podaná dôvodne. Bolo preukázané, že vlastníkom oboch sporných pozemkov je žalobca, ktoré využíva na poľnohospodársku činnosť žalovaný, ktorý na preukázanie oprávneného užívania pozemkov poukázal na rozhodnutie z 17.12.1996, ktorým mu boli pridelené náhradné pozemky parc. č. 1878/2 a č. 1883/1 v označenej výmere (spolu 14,3946 ha), pričom tvrdil, že užíva výmeru cca 4 ha, ale v návrhu podanom okresnému úradu na vydanie rozhodnutia o vzniku podnájomného vzťahu opäť žiada označiť výmery v plnom rozsahu. Žalovaný v skutočnosti užíva pozemky parc. č. 1880/1 a 1883/1, nič na tom nemení ani to, že ich neobhospodaruje v plnej výmere. Pokiaľ sa však žalovaný odvoláva na rozhodnutie okresného úradu o vymeraní náhradných pozemkov, toto rozhodnutie stratilo platnosť účinnosťou ustanovenia § 42i zákona č. 330/1991 Zb., dňom 1.1.2008. V danom prípade dôvodom zániku platnosti rozhodnutia je tu vyhlásenie konkurzu na majetok poľnohospodárskeho podniku uznesením zo dňa 28.9.1998. Právna teória rozoznáva retroaktivitu pravú a nepravú. V prípadoch stretu starej a novej právnej normy platí všeobecne nepravá retroaktivita, t. j. od účinnosti novej právnej normy sa i právne vzťahy vzniknuté podľa zrušenej právnej normy riadia právnou normou novou, z ktorého dôvodu má okresný súd za to, že predmetné ustanovenie (§ 42i) sa vzťahuje aj na daný prípad s tým, že k zániku neplatnosti (zrejme mal na mysle platnosti pozn. odvolacieho súdu) došlo dňom účinnosti novej právnej úpravy. Žalovaný v súčasnosti nedisponuje právnym titulom oprávňujúcim ho užívať spornú parcelu č. 1883/1, pričom oprávnenie užívať spornú parcelu č. 1880/1 nepreukázal vôbec.

5. Žalobcovi ako po procesnej stránke úspešnej strane sporu okresný súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorým navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť, priznať mu nárok na náhradu trov konania, alternatívne zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že prvoinštančný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysporiadal s námietkami žalovaného o nedostatočnej určitosť predmetu sporu, že žalobca užíva pozemky v jeho vlastníctve v ekvivalentnej výmere a teda nedochádza k ujme na strane žalobcu spočívajúcej v nemožnosti užívať pôdu v danej výmere. Napadnutým rozsudkom dochádza k znemožneniu výkonu poľnohospodárskej činnosti na pozemkoch vo vlastníctve žalovaného, keď cez parcelu registra "C" parc. č. 1880/1 k. ú. H. vedie jediná prístupová cesta z pozemku parcely registra "E" parc. č. 1878/1 k. ú. H. vo vlastníctve žalovaného na parcelu registra "C" parc. č. 1884/1 o výmere 64.045 m². Správny a ústavne konformný výklad ustanovenia § 42i zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách,

usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách je, že ak najskôr dňa 1.1.2008 nadobudlo právoplatnosť uznesenie súdu o začatí konkurzného konania na majetok poľnohospodárskeho podniku, na ktorý sa vzťahoval zákonný nájom podľa osobitného predpisu, zaniká platnosť rozhodnutí o schválení zjednodušeného rozdeľovacieho plánu vykonania urýchleného usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov. Nakoľko konkurz na majetok spoločnosti KOHUCSI spol. s r.o. bol vyhlásený dňa 28.9.1998 (dovŕšenie skutkovej podmienky, ktorá má právny následok v strate platnosti rozhodnutia), predmetné ustanovenie nie je možné aplikovať vo vzťahu k Rozhodnutiu Okresného úradu Dunajská Streda - odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva zo dňa 17.12.1996 vydaného pod č. 96/60729/002/7. Záver okresného súdu o strate platnosti predmetného rozhodnutia dňom 1.1.2008 žalovaný považuje za nesprávny. Orgánom, ktorý v zmysle zákona č. 504/2003 Z. z., v znení neskorších predpisov bude rozhodovať o tom, či k doterajšiemu náhradnému pozemku vznikne alebo nevznikne podnájomný vzťah a tým s konečnou platnosťou rozhodovať o tom, kto je oprávnený užívať jednotlivé poľnohospodárske pozemky je Okresný úrad, pozemkový a lesný odbor. Konanie bolo na mieste súdne konanie prerušiť do právoplatného skončenia konaní vedených na Okresnom úrade, pozemkovom a lesnom odbore.

7. Žalobca odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu žalovaného sa vyjadril a uviedol, že napadnutý rozsudok navrhuje ako vecne správny potvrdiť. Užívanie pozemkov žalovaného žalobcom vôbec nebolo predmetom tohto konania, pričom žalovaný v tomto smere nenavrhol a ani nepredložil žiadne dôkazy, a ani neidentifikoval, že o aké pozemky má ísť. Uvedené, by ako obrana žalovaného obstála výlučne v prípade, ak by žalovaný užíval pozemky na CKN parc. č. 1880/1 a CKN parc. č. 1883/1 v kat. úz. H. (ďalej len ako „sporné pozemky“) na základe zmluvy resp. dohody uzatvorenej so žalobcom, ktorou strany sa dohodli na zámene užívania svojich pozemkov. Jedná sa o dva úplne nezávislé skutkové stavy, preto vypratanie pozemkov žalobcu nemôže byť podmienené vydaním pozemkov pre žalovaného. Tvrdenie žalovaného, že rozsudkom došlo k závažným zásahom do jeho práv, nakoľko pozemky na EKN parc. č. 1878/1 a CKN č. 1884/1, ktoré sú v jeho vlastníctve sú prístupné výlučne cez predmet sporu CKN parc. 1880/1, na ktorom je prístupová cesta a z tohto dôvodu došlo k faktickému znemožneniu výkonu poľnohospodárskej činnosti žalovanému na pozemku v jeho vlastníctve o výmere viac ako 6 ha, nijako nepreukázal žiadnymi dôkazmi a ani nenavrhol vykonania dokazovania v tomto smere, preto otázka existencie resp. užívania prístupovej cesty žalovaným cez pozemky žalobcu vôbec nebolo predmetom tohto konania. Rozhodnutie číslo 96/60729 -002/7 zo dňa 17.12.1996 vydané Okresným úradom v Dunajskej Strede nie je postačujúcim dôkazom na preukázanie oprávnenia žalovaného na užívanie sporných pozemkov nakoľko: a. neobsahuje presné údaje oprávnených osôb, preto nie je jednoznačné, že H. G. uvedený v Rozhodnutí je totožný so žalovaným; b. CKN parc. č. 1880/1 v rozhodnutí vôbec nie je uvedená, teda rozhodnutie nemôže byť právnym titulom na užívanie tejto parcely žalovaným; c. Okresný úrad Dunajská Streda, pozemkový a lesný odbor v liste zo dňa 23.9.2015 ako a aj vo svojom stanovisku zo dňa 1.2.2019 opakovaním uviedol, že rozhodnutie už nie je účinné a jeho platnosť a účinnosť nebude predmetom skúmania ani v konaní na základe návrhu žalovaného podaného dňa 26.2.2019 na základe § 12b zákona č. 504/2003 Z. z. v aktuálnom znení. Návrh na začatie konania o vydanie rozhodnutia o vznik podnájomného vzťahu mohol v lehote do 28.2.2018 podať každý, komu boli vyčlenené náhradné pozemky v zmysle § 15 zákona č. 330/1991 Zb., nakoľko okresný úrad pri podaní žiadosti neposudzoval, či pôvodné rozhodnutie vydané na základe § 15 zákona č. 330/1991 Zb. stratilo alebo nestranilo platnosť. V priebehu konania však na prvom mieste je posúdenie tejto otázky, nakoľko vznik podnájomného vzťahu prichádza do úvahy výlučne v prípade, ak rozhodnutie o vydaní náhradného pozemku je stále platné. Vznik podnájomného vzťahu k určitému pozemku predpokladá existenciu nájomného vzťahu k tomuto pozemku, a to aj vzhľadom na akcesorickú povahu tohto záväzkového vzťahu. Teda v prípade, ak doterajší užívateľ sa má stať podnájomcom určitého pozemku, ktorý doteraz užíval ako náhradný pozemok, niekto musí byť nájomcom tohto pozemku, a zmluvný vzťah na základe rozhodnutia úradu vzniká medzi nájomcom a podnájomcom. Nájomcom pozemku doteraz užívaného ako náhradný pozemok, by mal byť a poľnohospodársky podnik, ktorý vydal náhradný pozemok na miesto iného pozemku, ktorý užíva a ktorý patrí do vlastníctva podnájomcu. V prípade, ak poľnohospodársky podnik už nie je nájomcom pozemku, ktorý vydal ako náhradný pozemok, nie je prípustné, aby k takémuto pozemku vznikol podnájomný vzťah. Ak vlastník svoj pozemok nikomu nedal do nájmu, a nikto mu neplatí nájomné, je vylúčené, aby na základe rozhodnutia okresného úradu vznikol k danému pozemku podnájomný vzťah z titulu ktorého podnájomca je oprávnený bezodplatne užívať pozemok. Žalobca sporné pozemky nadobudol do svojho vlastníctva v roku 2004, kedy spoločnosť GAZDA GABČIKOVO, s.r.o. ako poľnohospodársky podnik, ktorý pôvodne vyčlenil sporné pozemky ako náhradné pozemky, už nebola nájomcom týchto pozemkov a nestala sa nájomcom ani

neskôr. Žalobca ohľadne sporných pozemkoch nemá uzatvorenú žiadnu nájomnú zmluvu. Žalovaný obhospodaruje sporné pozemky bezodplatne, kým žalobca ako vlastník doteraz nemohol užívať sporné pozemky a za ich užívanie cudzou osobou najmenej od roku 2004 nedostal žiadnu kompenzáciu. Pozemky vo vlastníctve žalovaného, ktoré v roku 1998 boli v užívaní GAZDA GABČIKOVO, s.r.o., a za ktoré mu boli touto spoločnosťou vyčlenené náhradné pozemky, najmenej od roku 1999 už nie sú v užívaní tejto neaktívnej spoločnosti, čo je ďalším dôkazom toho, že medzičasom odpadol dôvod vyčlenenia náhradných pozemkov pre žalovaného a tým pádom aj titul užívania sporných pozemkov. Ak pozemky žalovaného užíva cudzia osoba, je to už právny vzťah mimo režimu náhradných pozemkov.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je dôvodné v zmysle § 387 CSP potvrdiť.

9. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na dostatočné a správne odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

10. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

11. Oprávnenia vlastníka vo všeobecnosti sú ustanovené v § 123 Občianskeho zákonníka a sú to: právo predmet vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

12. Jednotlivé oprávnenia vlastníka teda spravidla delíme na právo vec užívať a požívať (ius utendi et fruendi), ktoré obsahuje najmä oprávnenie brať úžitky z veci, spotrebovať ju, ďalej na právo s vecou disponovať (ius disponendi), nakladať s ňou v užšom zmysle, ktoré obsahuje oprávnenie scudzit' vec, zaťažiť ju a konečne na právo držby (ius possidendi).

13. Občiansky zákonník v ustanovení § 4 zabezpečuje možnosť súdnej ochrany každému, ktorého právo je ohrozené alebo porušené. Predmetom tejto ochrany je aj vlastníctvo, či už k hnutelným alebo nehnuteľným veciam.

14. Podľa § 126 Občianskeho zákonníka je možné domáhať sa ochrany vlastníctva na súde (petitórna ochrana). Podstata reivindikačnej žaloby (žaloby na vydanie veci) spočíva v tom, aby vlastník veci bol aj jej držiteľom, t.j. aby sa faktický stav zhodoval s právnym stavom. Predmetom tejto žaloby je petit smerujúci na vydanie veci, ktorú vlastníkovi niekto iný neoprávnene zadržuje, a tak ho zbavuje možnosti vykonávať svoje vlastnícke právo. U nehnuteľnosti plní funkciu vindikačnej žaloby (žaloby na vydanie veci) žaloba na vypratanie nehnuteľnosti a takáto žalobca je priamym vecnoprávnym prostriedkom ochrany vlastníctva.

15. Prvým predpokladom podania reivindikačnej žaloby je existencia žalobcovho vlastníckeho práva k veci. Vlastnícke právo sa musí preukázať, pričom dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu. To predovšetkým

znamená, že žalobca musí preukázať, na základe akého právneho dôvodu (titulu) nadobudol vlastníctvo k veci. Druhým predpokladom podania reivindikačnej žaloby je, že žalovaný zadržuje žalobcovu vec bez právneho dôvodu, t.j. neoprávnene.

16. Aktívne legitimovaný je vlastník neoprávnene zadrživanej veci, resp. oprávnený držiteľ veci. Pasívne legitimovaný je ten, kto vec neoprávnene zadržáva. Stranami sú žalobca, ktorý podal žalobu na súd a žalovaným je ten, koho žalobca v žalobe označil za žalovaného. Je teda na vóli žalobcu, koho žalobca v žalobe označí za žalovaného.

17. Odvolací súd (zhodne s názorom prvoinštančného súdu) konštatuje, že žalobca (vlastník), nadobudol nehnuteľnosti kúpou v roku 2004 s poukazom na obsah listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie H., čo medzi stranami nebolo sporné, preto bol v spore o vypratanie nehnuteľností aktívne legitimovaný. Žalovaný nehnuteľnosti neoprávnene (bez právneho dôvodu) zadržáva a tak zbavuje žalobcu možnosti vykonávať jeho vlastnícke právo v zmysle ustanovenia § 123 Občianskeho zákonníka, preto bol v spore pasívne legitimovaný. Vlastnícke právo je charakterizované tým, že vlastník vykonáva svoje oprávnenia svojou mocou, teda mocou nezávislou na súčasnej existencii moci kohokoľvek iného k veci. Vlastník má spravidla právo vec držať, užívať, požívať a disponovať s vecou. K obsahu vlastníckeho práva prináleží tiež právo brániť sa proti neoprávneným zásahom, pričom vlastníctvo je absolútnym právom, ktorému zodpovedá povinnosť ostatných subjektov vlastníka nerušiť (§ 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Žalobca dôvodne sledoval vindikačnou žalobou uchopenie sa držby pozemku/kov. Procesnoprávna teória vyvodila, že nehnuteľnosť je vyprataná vtedy, ak z nej povinná osoba nielen odstránila na nej umiestnené veci, ale až vtedy, keď ju urobila prístupnou oprávnenému vlastníkovi (odovzdaním mu kľúčov, odstránením uzávery a pod., porov. rozsudok NS ČR sp. zn. 26Cdo 3206/2006).

18. Ako už odvolací súd vyššie uviedol, základným predpokladom úspešnosti vlastníckej žaloby je preukázanie vlastníckeho práva (práva oprávnenej držby) žalobcu, preto skúmanie platnosti právneho úkonu, o ktorý žalobca opiera tvrdenie o svojom vlastníckom práve, je prirodzenou súčasťou postupu súdu v konaní o takej žalobe. Vlastnícke právo musí existovať v dobe vydania rozhodnutia v konaní o vydatie a pokiaľ ide o neoprávnenú držbu tým, kto vec zadržáva, žalobca je povinný preukázať, že mu žalovaný vec neoprávnene zadržáva nielen ku dňu podania žaloby, ale aj ku dňu rozhodovania súdu, pretože pre rozhodovanie súdu je rozhodujúci stav ku dňu vyhlásenia jeho rozhodnutia (§ 217 ods. 1 CSP). Uvedenú povinnosť by žalobca v mnohých prípadoch bez súčinnosti žalovaného objektívne nemohol ani splniť, hoci inak by povinnosť preukázať držbu (detenciu) žalovaným splnil, a preto judikatúra vyvodila, že žalobca je v konaní o vydatie veci povinný preukázať, že žalovaný pred podaním žaloby nadobudol držbu (detenciu) veci, nie však existenciu držby žalovaného požadovanej veci v čase súdneho konania. Dôkazné bremeno o strate držby (detencie) spočíva na žalovanom. Súd prvej inštancie správne pristúpil k deleniu dôkazného bremena medzi sporovými stranami v danom type sporu. Vzhľadom k tomu, že žalobca v konaní preukázal nadobudnutie detencie žalovaným, žalovaný niesol dôkazné bremeno jej straty (žalovaný nepreukázal oprávnenie mať vec u seba).

19. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný nedisponuje právnym titulom oprávňujúcim ho užívať parcelu č. 1883/1, pričom vo vzťahu k parcele č. 1880/1 oprávnenie nepreukázal vôbec, teda žalovaný v konaní nepreukázal, že predmetné pozemky je oprávnený užívať (resp. že by pozemky odovzdal do dispozície ich vlastníka). Žalovaný v konaní užívanie vo vzťahu k parcele č. 1883/1 odôvodňoval rozhodnutím Okresného úradu v Dunajskej Strede, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. 96/60729-002/7 zo dňa 17.12.1996, (ktorým bolo schválené „urýchlené usporiadanie vlastníckych a užívacích pomerov k pozemkom nachádzajúcich sa v hospodárskom obvode poľnohospodárskeho podniku ŠM š. p. Gabčíkovo v kat. území I., H., C. podľa priloženého zjednodušeného rozdeľovacieho plánu), ktoré sa týkalo pozemkov č. 1878/2 vo výmere 3,6021 ha a č. 1883/1 vo výmere 10,7925 ha v kat. území H.. Stratu platnosti rozhodnutia o schválení zjednodušeného rozdeľovacieho plánu vykonania urýchleného usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov upravuje § 42i zákona č. 330/1991 Zb. v aktuálnom znení, pričom vykonaným dokazovaním okresným súdom bolo preukázané, že nastala jedna zo skutočností spôsobujúca stratu platnosti rozhodnutia o schválení zjednodušeného rozdeľovacieho plánu vykonania urýchleného usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov a to začatie konkurzného konania na majetok poľnohospodárskeho podniku, a to uznesením zo dňa 28.9.1998. Súd prvej inštancie teda správne uzavrel, že v zmysle § 42i predmetné rozhodnutie stratilo platnosť a to dňom 1.1.2008, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 571/2007

Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s čím sa aj odvolací súd stotožnil. S ohľadom na uvedené nesúhlas žalovaného s aplikáciou ustanovenia § 42i v danej veci neobstojí. V súvislosti s užívaním parcely č. 1880/1 žalovaný netvrdil a ani nepreukazoval existenciu žiadneho dôvodu na jej oprávnené užívanie, pričom ani jeho obrana, že túto nevyužíva na poľnohospodársku činnosť neobstojí, keď aj v odvolaní tvrdí, že napadnutým rozsudkom dôjde k znemožneniu výkonu poľnohospodárskej činnosti na pozemkoch v jeho vlastníctve, keď cez parcelu registra "C" parc. č. 1880/1 (ktorá je predmetom konania) vedie jediná prístupová cesta z pozemku parcely registra "E" parc. č. 1878/1 vo vlastníctve žalovaného na parcelu registra "C" parc. č. 1884/1, čím podľa odvolacieho súdu užívanie aj tejto spornej parcely potvrdzuje.

20. S námietkou žalovaného, že prvoinštančný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysporiadal s námietkami o nedostatočnej určítosti predmetu sporu sa odvolací súd nestotožnil, keď poukazuje na odsek 16 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd uzavrel, že žalobca pozemky, ktoré užíva žalovaný riadne špecifikoval v súlade s evidenciou na liste vlastníctva, nič na tom nemení, tvrdenie žalovaného. Odvolací súd poukazuje na to, že v prípade, ak je predmetom konania nehnuteľnosť, ktorá je evidovaná v katastri nehnuteľností, preukazuje sa vlastnícke právo k nej príslušným výpisom z katastra nehnuteľností. Nehnuteľnosť je potrebné identifikovať náležitosťami v súlade so zákonom o katastri v spojení s vykonávacou vyhláškou. V prípade, že by predmetom vydania bola len časť nehnuteľnosti, musí byť táto dostatočne identifikovaná geometrickým plánom, čo však nie je daný prípad.

21. Námietka žalovaného, že okresný súd sa nevysporiadal s argumentáciou, že žalobca užíva pozemky v jeho vlastníctve v ekvivalentnej výmere a teda nedochádza k ujme na strane žalobcu spočívajúcej v nemožnosti užívať pôdu v danej výmere podľa odvolacieho súdu nie je opodstatnená, keďže predmetom konania je vypratanie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, pričom zo strany žalovaného nebola podaná žiadna protižaloba, resp. žaloba, ktorej predmetom by bol akýkoľvek vznesený nárok žalovaného voči žalobcovi. Uvedené sa týka aj námietky žalovaného, že napadnutým rozsudkom dochádza k znemožneniu výkonu poľnohospodárskej činnosti na pozemkoch vo vlastníctve žalovaného, keď cez parcelu registra "C" parc. č. 1880/1 k. ú. H. vedie jediná prístupová cesta.

22. V súvislosti s námietkou, že konanie bolo na mieste prerušiť do právoplatného skončenia konaní vedených na Okresnom úrade, pozemkovom a lesnom odbore, odvolací súd poukazuje na to, že uznesením č. k. 12C/2/2018-202 zo dňa 15.5.2019 okresný súd návrh (žalovaného) na prerušenie konania zamietol, keď nebol dôvod na prerušenie konania, s poukazom na to, že rozhodnutie z roku 1996 (č. 96/60729-002/7 zo dňa 17.12.1996 - pozn. odv. súdu) nebude predmetom prieskumu v dotknutom správnom konaní (uvedené vyplýva zo stanoviska Okresného úradu Dunajská Streda zo dňa 1.12.2019 na č.l. 179 - pozn. odv. súdu). Zároveň je nutné poukázať aj na § 24c ods. 2 zákona č. 504/2003 Z. z. nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov, z ktorého vyplýva, že okresný úrad o návrhu podľa § 12b ods. 1 (ohľadom ktorého navrhoval žalovaný konanie v danej veci prerušiť) do 29. februára 2020, t. j. v čase rozhodovania odvolacieho súdu o návrhu žalovaného podľa uvedeného už má byť (zrejme) rozhodnuté.

23. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu a s ktorými by sa prvoinštančný súd náležite nevysporiadal.

24. V posudzovanej veci sa prvoinštančný súd náležitým spôsobom vysporiadal s existenciou obidvoch predpokladov reivindikačnej žaloby, a to : 1. existenciou vlastníckeho práva na strane žalobcu, 2. užívaním nehnuteľností zo strany žalovaného bez právneho titulu. S ohľadom na vyššie uvedené, po vyčerpaní odvolacích dôvodov, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výrokoch vecne správny, včítane výroku o náhrade trov konania, ktorý nebol napadnutý osobitnou odvolacou argumentáciou, s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

25. Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky

otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

27. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).